

но по-опитнитѣ отъ тѣхъ не му позволиха да ѣде мно-
го и запретаваха да пие вода. Слѣдъ като се поокони-
ти попитаха го защо е дошелъ и отъ дѣ иди. Той ка-
то узна прѣдателството на Енчу, каза: „този бакалинъ
щѣше да ни събира хора да излѣзатъ съ насъ. За туй
дойдахъ да ги прибера и да взема хлѣбъ отъ него,
както и други пакъ ни е давалъ.“ Турцитѣ безъ заба-
ва хванаха Енча, за да искаже какво споразумѣние е
ималъ съ четата. Той изказа и майчиното си мѣсто
(всичко и повече); той прѣдаде прѣди единъ день мина-
литѣ отъ тамъ: Георги Колевъ Кортенченинътъ и Же-
ку Андрѣевъ Ямболець които бѣха избѣгнали слѣдъ ка-
то са разби четата. Отъ тѣхъ, послѣднийтъ бѣ останалъ
на една воденица да прѣстои до завърщанieto на Г.
Колевъ, който отиде въ селото си, натовари една ко-
да съ жито да го занесе за продавъ въ Бургазъ и ка-
то мине край воденицата да го придружи Жеку, вмѣсто
аргатинъ и тѣй да избѣгнатъ. Енчо като прѣдаде по-
мѣнатитѣ, на часътъ тѣпна отъ въоружени Турци хва-
наха най-напрѣдъ Георги, който бѣше натоварилъ ко-
дата съ жито и излизаше изъ Кортенъ. Воденчарътъ ка-
то видѣ, че хванаха Георги искава, че Жеку се е при-
кривалъ въ воденицата, хванаха и него. Андонъ като
се посъвзе, Турцитѣ го питаха да открие дѣ се нами-
ратъ другаритѣ му. Той отказваше, нъ като стѣгна на
врътътъ му и на нозѣтъ му и захванаха да го биятъ
съ колъ, той каза дѣ ги е оставилъ. Тѣ и това не вѣр-
ваха, но йоще по силно го бияха да ги довѣри. Той
показваше сѣ същото мѣсто т. е., че въ лозята ги е
оставилъ. На часътъ се извѣсти по околнитѣ села да
подигнатъ потери и като се събраха заобиколиха въ
сѣщата посока. Нъ опитнийтъ вѣйвода не оставаше
на мѣстото дѣто насочаше присѣтственото на четата